

(aflevering 3)

## INTERNATIONAL AIR CADET EXCHANGE



Tijdens de bijzonder vlot verlopende vlucht van Rhein-Main (Duitsland) naar Idlewild (New York) in de prachtige Boeing C-135-B van de M.A.T.S. bleek, wat een buitenkans we hadden om met de U.S. Air Force te vliegen: we kregen volop gelegenheid om in de cockpit met de bemanning 'mee te vliegen', hetgeen bij 'gewone' luchtvaartmaatschappijen niet voorkomt; op een gegeven moment zat ik zelfs op de plaats van de Boordwerktuigkundige tussen beide vliegers.

De ontstellende afmetingen en drukte, eerst van Idlewild en daarna van New York City maakte een overwelddigende indruk op ons, vooral de uit de lichte nevel opduikende skyline van Manhattan op weg naar het Waldorf-Astoria Hotel (47 verdiepingen), waar we met de 135 cadetten uit 21 landen logeerden. Het zeer intensieve programma van het vier dagen durende verblijf in New York liep bijzonder vlot en de dag na aankomst werd ik al uitgekozen om als vertegenwoordiger van het Nederlandse team met 19 andere cadetten (van elk land één) voor de kleurentelevisie in de 'Play your Hunch'-show van de N.B.C, onder leiding van de beroemde T.V.-ster Merv Griffin voor een volle zaal op te treden.

De hoogtepunten van het New York-programma: een boottocht om Manhattan, een voorstelling in Radio City Music Hall (6250 zitplaatsen), een bezoek aan de V.N., het grote Military-Ball in de Starlight Roofbalzaal van het Waldorf Astoria (waarbij evenals in de V.N. Miss Universe en Miss U.S.A. aanwezig waren) en een diner bij Leone's vulden met allerlei andere evenementen het verblijf in New York. Vervolgens reisden we landsgewijs naar onze gaststaten. Zo vlogen wij met het Nederlandse team naar onze



gaststaat Ohio, en reisden daar twee weken lang rond als gast van de CIVIL AIR PATROL en de U.S. AIR FORCE, en ons werd een programma geboden, dat er mocht wezen. Naast allerlei, bezoeken aan fabrieken en instellingen, kwamen we nu, doordat we overwegend bij gastfamilies logeerden, nader in contact met de Amerikanen en konden we hun levensgewoonten en gezinsleven leren kennen. Ook het vliegelement was sterk aanwezig: we kregen vaak gelegenheid om — met een instructeur — vluchten te maken op allerlei typen lichte vliegtuigen.

Bezoeken aan General Electric (straalmotoren), Good Year, de National Cash Register Co., een verblijf van twee dagen op de grootste vliegbasis ter wereld, de Wright-Patterson A.F.B., een diner en dansavond op Coney Island (een amusementspark; net zoiets als Tivoli in Kopenhagen) in Cincinnati vormden de hoogtepunten van het verblijf in Ohio. Naast alle officiële evenementen was er ook 'relaxing-time', waarin we meestal gingen zwemmen in verband met het zeer hete klimaat in Ohio. O.a. tijdens talrijke barbecue's, swimming- en 'gewone' parties kwamen we in contact met onze Amerikaanse collega's en andere mensen van onze leeftijd.

Na de 'Ohio-phase' vlogen we naar Washington D.C., waar alle 135 buitenlandse cadetten weer bijeenkwamen uit hun gaststaten en waar we gedurende 5 dagen weer een fantastisch programma kregen aangeboden, o.a.: een tour door het Capitool en tal van monumenten, een bezoek aan het Pentagon met een 'Space Age Briefing', een dinner-dance op Bolling A.F.B., waarvoor de 'young ladies' waren geselecteerd en waar vele V.I.P.'s aanzaten, een diner van de PA NAM. in het Statler-Hilton, waar een van de belangrijkste gasten, Senator Humphrey van Minnesota een briljante rede hield. Tenslotte kwam het onverwachte hoogtepunt: de ontvangst door President Kennedy tijdens onze 'routine-visit' aan het Witte Huis.

Na deze 'Washington D.C.-phase' vlogen we op een nogal avontuurlijke vlucht naar Rhein-Main om na een verblijf daar, met een slot-banquet zwaar beladen, weer op vaderlandse bodem neer te strijken. Door ruimtegebrek heb ik mijn verslag korter en daarvoor onvollediger moeten maken dan aanvankelijk de bedoeling was. Ik wil besluiten met

op te merken, dat van deze uitwisselingsreis vooral de gastvrijheid, de vriendelijkheid, de interesse voor het leven in Europa, de prettige omgang en de openhartigheid van de Amerikanen een grote indruk op mij hebben gemaakt. Michiel Kasteleijn.

*Foto: M. Kasteleijn.*